

מ"ת (באר שבע) 34229-09-24 - מדינת ישראל - פמ"ד נ' סאגד אבו עראר (עציר) ע"י

מ"ת (באר-שבע) 34229-09-24 - מדינת ישראל - פמ"ד נ' סאגד אבו עראר ע"מחוזי באר-שבע
מ"ת (באר-שבע) 34229-09-24
מדינת ישראל - פמ"ד (פלילי)

נגד

סאגד אבו עראר (עציר) ע"י

ב"כ עו"ד מוחמד אלעמור

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע

[25.11.2024]

כבוד השופט נסר אבו טהה

החלטה

1. זוהי בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, על רקע כתב אישום המייחס לו לכאורה עבירות
בנשק (הובלה ונשיאה) - עבירה לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין, ירי מנשק חם - עבירה לפי סעיף 340א(ב)(1)
לחוק - עבירות מיום 29.08.2024.

2. עובדות כתב האישום:

א. נטען, כי בין המשיב לבין באסם אבו עראר (להלן: "המתלונן"), קיימת היכרות על רקע יחסי שכנות, עובר לאירוע
שיתואר בכתב האישום. עוד נטען, כי בין משפחת המשיב לבין משפחת המתלונן, קיים סכסוך שטיבו אינו ידוע במדויק
למאשימה.

ב. נטען, כי ביום 29.08.2024 בשעה 08:00 או בסמוך לכך, ירה המשיב באקדח, מספר יריות לעבר ביתו של
המתלונן שנמצא בשכונה 2 בערוער (להלן: "הבית").

ג. בהמשך, עזב המשיב את המקום ושב כעבור זמן מה כשהוא אוחז בידו רובה ארוך (להלן: "הרובה"). במעמד הנ"ל,
ירה המשיב מספר יריות מהרובה לעבר ביתו של המתלונן.

3. ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר. יחד עם זאת, לגישתו, קיימת חולשה ראייתית, שכן
במסגרת השתלשלות האירועים ביום ביצוע העבירות לכאורה על ידי המשיב, היו אירועים נוספים שנחקרו בגין
מעורבותם של אחרים בכוונה לפגיעה באותו מתלונן (הצתת החצר וירי לעבר הבית כפעולת נקם מצד משפחת
המשיב - פל"א 366861/24), וחרף זיהוי המעורבים לכאורה על ידי המתלונן, לא הוגש כתב אישום כנגד אותם
מעורבים. משכך, לשיטת הסנגור, הדבר מעיד על חוסר אמון של המבקשת בגרסת המתלונן, ולחילופין, קיימת אכיפה
בררנית (הסנגור הפנה להחלטת מותב זה במ"ת 1706-08-23).

4. ב"כ המבקשת מנגד, טען, כי אין בהשגות הסנגור כדי לגבש חולשה בתשתית הראייתית העומדת לחובת המשיב בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, שכן התשתית הראייתית מבוססת על סרטוני מצלמות אבטחה בהם זוהה המשיב על ידי המתלונן יורה משני כלי נשק. עוד בהקשר זה יצוין, כי המשיב היה בעבר תלמידו של המתלונן מכיתה א' עד כיתה ו' בבית ספר "בן חלדון" ביישוב ערערה. בנוסף, קיים דוח השוואה שנערך על ידי השוטור אנטולי סטרין (ע"ת 5) לצילומים ממצלמות האבטחה לבין תמונות המשיב ממעצרו. בנוסף, המשיב נעצר עם אותם פרטי לבוש בהם מתועד במצלמות האבטחה, עת שביצע לכאורה את הירי. בנוסף, קיימת חוות-דעת מעבדה דיגיטלית בדבר התאמה מלאה למאפייני ירי וסימני פגיעות.

אשר לטענה בדבר אכיפה בררנית - נטען, כי אין בסיס לטענה שעה שהתשתית הראייתית בעניינם של האחרים שונה מהותית, שהובילה לסגירת התיק מחוסר ראיות.

אשר לעילת המעצר - נטען, כי לחובת המשיב קמה עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1) לחסד"פ, שכן קיים יסוד סביר לחשש, שיסכן את ביטחון הציבור. חשש זה נלמד מהתנהגות המשיב אשר ביצע ירי לאור יום בתוך שכונת מגורים, במקום הומה אדם, ואך בנס לא היו נפגעים בנפש. עוד נטען, כי מעשיו של המשיב מלמדים על התעוזה ועל המסוכנות הנשקפת ממנו וכל זאת, בשל סכסוך בין משפחות עקוב מדם.

עוד נטען, כי לחובת המשיב קמה עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1) לחוק, בכך שקיים יסוד סביר לחשש, כי שחרורו ממעצר יביא לשיבוש הליכי משפט, והתחמקות מהליכי שפיטה או להשפעה על עדים. חשש זה נובע מהעובדה, שקיים סכסוך פעיל בין משפחת המשיב לבין משפחת המתלונן, וכי מדובר בשכנים באותו יישוב. עוד הפנה ב"כ המבקשת להלכה הפסוקה בעבירות נשק, כי הכלל הינו מעצר עד תום ההליכים, גם ביחס לנאשמים צעירים, נעדרים עבר פלילי, למעט מקרים חריגים ויוצאי דופן. בענייננו נטען, כי לא הובאו בעניינו של המשיב נסיבות חריגות המצדיקות סטייה מן הכלל שקבע בית המשפט העליון, וביתר שאת, משהנשקים בהם עשה שימוש המשיב, לא נתפסו על ידי המשטרה.

5. לאחר שהקשבתי לטיעוני ב"כ הצדדים ועיינתי בכלל חומר החקירה הרלוונטי לכתב האישום שבפניי (פל"א 366881/24), וכן בתיק החקירה שעניינו הצתת חצר הבית של המתלונן (פל"א 366881/24), וכן במעמד הדין צפיתי בסרטונים בהם נצפה המשיב לכאורה מבצע ירי לעבר בית המתלונן, הנני קובע, כי המבקשת הניחה תשתית ראייתית לכאורית לחובת המשיב בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום כנדרש וללא חולשה ראייתית כנטען על ידי הסנגור. התשתית הראייתית תמציתה מתואר בטיעוני ב"כ המבקשת לעיל.

ככל שנוגע לטענה של אכיפה בררנית - לאחר עיון בפל"א 366881/24, אין בסיס לטענה, שכן התשתית הראייתית העומדת לחובת המשיב כמתואר לעיל, שונה באופן מהותי מהתשתית הראייתית שעמדה לחובת המעורבים/החשודים האחרים, שנעצרו ונחקרו בגין חשד להצתה של בית מספר 37 וזריקת רימון רסס לתוך ביתו של קורבן העבירה, ולבסוף ההליך נגדם נסגר מחוסר ראיות.

6. בהעדר מחלוקת בדבר קיומן של עילות מעצר לחובת המשיב, נותר אפוא לבחון, בהתאם למצוות המחוקק, אם ניתן להשיג את תכלית המעצר על דרך של חלופה.

7. המדיניות השיפוטית שהתווה בית המשפט העליון בעבירות נשק ככלל קובעת, כי נקודת המוצא היא מעצר מאחורי סורג ובריה, שכן הכלל הוא, כי עבירות מסוג זה מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית, אשר ככלל, חלופת מעצר לא תאיינה, אלא במקרים חריגים ומטעמים מיוחדים שיירשמו (ראה סעיף 21(א)(1)(ג)(2) ו-22ב(1) לחוק המעצרים), לרבות בעניינם של נאשמים צעירים נעדרי עבר פלילי, לצד תסקיר חיובי, גם כאשר מדובר בקטין. זאת ועוד, קיימים מקרים של מעצר עד תום ההליכים בעבירות נשק, אף מבלי הצורך להפנות לקבלת תסקיר מעצר של שרות המבחן.

בש"פ 4422/22, מחמוד אבו ג'ודה נ' מדינת ישראל - כב' השופטת ג. כנפי-שטייניץ, מיום 05.07.2022; (אף ללא הפנייה לקבלת תסקיר); בש"פ 5407/22, פלוני נ' מדינת ישראל - כב' השופט י. כשר, מיום 29.08.2022; (אף ללא הפנייה לתסקיר); בש"פ 1925/22, מדינת ישראל נ' פלוני - כב' השופט י. עמית, מיום 22.03.2022; (קטין, לצד תסקיר חיובי, נקבע "אם יורים לא משחררים"); בש"פ 7776/21, חמזה אלכטנאני נ' מדינת ישראל - כב' השופט י. עמית, מיום 17.11.21; בש"פ 8026/19, מדינת ישראל נ' רמזאן זיידאת - כב' השופט ג. קרא, מיום 11.12.2019; בש"פ 6890/21, מדינת ישראל נ' כארם שריף - כב' השופט ג. קרא, מיום 17.10.2021; בש"פ 4930/22, פירס חשים ומחמד עבדין נ' מדינת ישראל - כב' השופט ד. ברק-ארז, מיום 04.08.2022; בש"פ 6556/21, מדינת ישראל נ' אברהים שיח-יוסף - כב' השופט ע. פוגלמן, מיום 11.10.2021; (אף ללא הפנייה לקבלת תסקיר); בש"פ 79/22, מוחמד סולימאן נ' מדינת ישראל - כב' השופט נ. סולברג, מיום 05.01.2022; בש"פ 7023/20, מוחמד עלאווי נ' מדינת ישראל - כב' השופט י. אלרון, מיום 21.10.2020; בש"פ 968/22, שאדי חוויס נ' מדינת ישראל - כב' השופט י. אלרון, מיום 16.02.2022; בש"פ 4370/20, תאמר חמדון נ' מדינת ישראל - כב' השופטת ע. ברון, מיום 05.07.2020; בש"פ 5245/20, חסאן שאני נ' מדינת ישראל - כב' השופט ד. מינץ, מיום 05.08.2020; בש"פ 6085/22, אברהים אזברגה נ' מדינת ישראל - כב' השופט א. שטיין, מיום 18.09.2022. מ"ת 57684-05-22, בית המשפט המחוזי באר-שבע - אף ללא הפנייה לתסקיר. עמ"ת 5672-09-22, בית המשפט המחוזי באר-שבע - אף ללא הפנייה לתסקיר.

עוד בהקשר זה נקבע בש"פ 6469/22 של כב' השופט גרוסקופף, נקבע בפסקה 9: "אין חולק על כך כי גיל צעיר והעדר עבר פלילי אינן כשלעצמן נסיבות חריגות המצדיקות סטייה מהכלל."

גם בעניינם של קטינים (ראה בש"פ 1925/22 - עניינו קטין, לצד תסקיר חיובי וחרף זאת, בית המשפט העליון הורה על מעצרו עד תום ההליכים, תוך ציון: "המחוקק הנחה את בית המשפט כי הכלל הוא אם יורים - לא משתחררים. זה הכלל.")

מעט ההחלטות שניתנו לאחרונה החורגות במעט מהגישה העיקרית בבית המשפט העליון, אינן משקפות שינוי בהלכה, אלא עמדה של מיעוט השופטים ודומני, שנכון יהיה בעניין זה, ללכת בעקבות הרוב.

ער אנוכי להיות המשיב צעיר נעדר עבר פלילי. אולם, אין בנתון זה כשלעצמו כדי לגבש נסיבות חריגות או יוצאות דופן, המצדיקות במקרה דנן, סטייה מנקודת המוצא כפי שהתווה בית המשפט העליון בעבירות נשק, שכן השילוב בין רמת המסוכנות האינהרנטית הנלמדת מנסיבות המקרה והמעידות על נגישות המשיב לנשק, לצד התנהלותו של המשיב בחקירה, אינן מגלות הצדקה לשחרורו של המשיב לחלופת מעצר.

8. ריבוי המקרים של שימוש בפועל בנשק לאחרונה, במיוחד במחוז הדרום ובמגזר הערבי, מגביר את הערכת הסיכון הנובע מכל נשק ונשק. זאת גם בטרם התממש הפוטנציאל, טרם נעשה שימוש באותו נשק עצמו. עוד בהקשר זה, יודגש שהנטל להפריך את חזקת המסוכנות הסטטוטורית הרובצת לפתחו של מחזיק נשק (כדי לשכנע בהיתכנות חלופת מעצר) גובר בתקופות בהן נעשה שימוש רב בנשק, כמו המציאות דהיום. כאמור, התנהלות המשיב בחקירתו מהווה אינדיקציה הפוכה. בנוסף, יצוין, כי מדובר בסכסוך דמים מתמשך שגבה קורבנות משני הפלגים המעורבים בסכסוך. בנוסף, יצוין כי הנשקים שנצפה המשיב מחזיק בסרטונים ומבצע ירי באמצעותם, לא נתפסו על ידי המשטרה.

9. מן המקובץ לעיל, ובהעדר נסיבות חריגות ויוצאות דופן או "טעמים מיוחדים שיירשמו", כנדרש על פי סעיף 22ב(1) לחוק המעצרים, הנני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. עותק ההחלטה יישלח לב"כ הצדדים.

החלטה זו תשמש כצו מעצר.

ב"כ המבקשת ידאג ליטול את תיקי החקירה מלשכתו.

ניתנה היום, 25 25 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.